

மெல்ல மெல்ல மற!

— இலட்சுமி

இயல் 2

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. புறநகர்ப் பகுதியில், பள்ளிக்கூடக் கட்டடத்தில் காலை பத்து மணிக்குமேல் ஆரம்பிக்கவிருந்த மருத்துவமுகாமுக்குக் கோகிலாவும் சென்றிருந்தாள்.

வீடு திரும்புவதற்குள் உச்சிப் பொழுதாகிவிட்டிருந்தது.

“டாக்டர்மமா என்ன சொன்னாங்க? விழுந்தடிச்சுக்கொண்டு ஓடினாயே” உல்லாசமாகச் சிரித்தான் கணவன்.

“என்னைப் பரிசோதிச்சிட்டு, உடம்பிலே கோளாறு இல்லேன்னுட்டாங்க. சாதாரணமா பெண்களுக்கு இருபத்தஞ்சு வயசுல இருந்து ஐம்பத்தஞ்சு வயசுவரை, மார்பில புத்துநோய் வரலாமனு சொன்னாங்க.” அதை ஆரம்பத்திலியே கவனிச்சா, குணப்படுத்திடலாமாம்.

“உனக்கு ஒண்ணுமில்லேன்னு தெரிஞ்சிட்டுதில்லியா” கேலி செய்தான்.

“சாதாரண வியாதியா அது. அப்படி அசட்டையா இருக்க. அ! அவங்ககூட ஒரு புத்தகம் குடுத்தாங்க. உங்க கணவர் புகை பிடிப்பாரான்னு கேட்டுட்டுக் குடுத்தாங்க. இதோ பாருங்க” புத்தகத்தை அவன்முன் நீட்டினாள் சாமர்த்தியமாக.

“புகை - உங்களுக்குப் புகை! பேஷ்! இதை நீயே படிச்சுக் காட்டு” கமலநாதன் முகத்தில் புன்னகை மறையத் துவங்கியது.

புகை பிடிக்கிறவங்களுக்கு நூத்துக்கு இருபத்தஞ்சு பேருக்காவது சுவாசப் பையில புத்துநோய் வருதாம். புகை பிடிப்பதால் இரத்தக்குழல் சுருங்கிப் போகும். மாரடைப்பு வருவதற்கு வழியாகிறதாம். அது மட்டுமில்லை. இத்தோடு சங்கிலித் தொடராக, சளி, சுரம், வாய் ஓயாத இருமல், எரிச்சல், கைகளில் நடுக்கம், தூக்கமின்மை, பசியின்மை... இப்படிப் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றனவாம்.”

“நிறுத்து! நிறுத்து! நான்தான் பில்டர் டிப் சிகரெட் பிடிக்கறேனே. அதிலே, புத்துநோய் கொடுக்கும் விஷப்பொருள் வடிகட்டப்பட்டுவிடுதே?” சொல்லியபடி அருகிலிருந்த சிகரெட் பெட்டியைக் கையிலெடுத்தான், அவன்.

பில்டர் டிப் சிகரெட் குடிச்சா... அவங்களுக்கும் புத்துநோய் மெல்ல வரும்னு, டாக்டரும் சொன்னாங்க.”

“இதோ பாரு கோகிலா! இந்தப் பழக்கத்தை ஆனமட்டும் நிறுத்தப் பார்த்தேன். பாக்கைத் தின்னு மாத்தனும்னு முயற்சி செஞ்சேன். பாக்குத் தின்னா வாயிலே புத்துநோய் வரும்னாங்க. சரி! காப்பியைக் குடிச்சுப் பார்க்கலாமனு பார்த்தேன். அது இருதயத்துக்குக்

கெடுதல்னாங்க. எதில இல்லே நோய்கள் ? ஏதாவது வந்து தொலையட்டும் போ. ஏதாச்சும் நீ பேச்சு எடுத்தே... நான் மகா பொல்லாதவனா ஆயிடுவேன், ஆமாம்!” உரக்கக் கத்தினான் கமலநாதன்.

கல்யாணமான புதிதில் அவள் கணவனது புகைப்பழக்கத்தைக் கண்டிக்க ஆரம்பித்தாள். அப்போதும் தர்க்கம்தான். ‘எத்தனையோ எடுத்துச் சொல்லியும், கெஞ்சியும் வழிக்கு வரவில்லையே’ என்று வேதனையில் உழன்று கொண்டிருந்தாள், கோகிலா.

ஒருநாள் ஆபீசிலிருந்து அவசரமாகத் திரும்பி வந்தவன், “கோகிலா! உடனே குழந்தைகளை உன் சிநேகிதி வீட்ல விட்டுவிட்டு, வீட்டைப் பூட்டிகிட்டுப் புறப்படு” என்றான். அவன் முகம் கலவரமடைந்திருந்தது. “என்னங்க?” பதறினாள் அவள்.

“நர்மதா நர்சிங் ஹோமில், என் சிநேகிதன் இராமலிங்கத்தை, உடம்புக்கு ரொம்ப முடியாம சேத்திருக்காங்களாம்.”

“புறப்படு... அவனுக்கு ஆச்சு போச்சன்னு ஆயிட்டுதாம்” பரபரப்புடன் செயல்பட்டான்.

டாக்சி பிடித்து நர்சிங் ஹோமில் அவனது அறைக்குப் போனதும் பெருத்த அதிர்ச்சி அவர்களுக்கு.

“என்ன ஆச்சங்க” கமலநாதன் மெதுவாகக் கேட்டான். ஜாடை செய்து அவர்களிருவரையும் அறைக்கு வெளியே அழைத்து வந்தாள், இராமலிங்கத்தின் மனைவி சியாமளா.

“எத்தனையோ சொல்லிப் போராடிப் பார்த்தேங்க, பிடிவாதமா புகை பிடிக்கற பழக்கம்... எப்பிடி கொண்டுவந்து விட்டுடுச்சு பாருங்க. ஒருநாளைக்கு மூணு டப்பா சிகரெட் ஓயாம பிடிப்பாரு. ஓயாத இருமல். அதை அசட்டையா விட்டாரு. வாய் ஓயாம இரும ஆரம்பிச்சதும் டாக்டர் கிட்ட காட்டி, ‘எக்ஸ்ரே’ அது இதுன்னு பணம் தண்ணியா செலவாச்சு; குணம்தான் இல்லே. கடைசியிலே சுவாசப்பையில் புத்துநோய் வந்ததா கண்டுபிடிச்சாங்க. எப்படியாச்சும் குணப்படுத்திடுங்கன்னு டாக்டர் கால்ல விழுந்து கெஞ்சினேன். ஆனா... ஆரம்பத்திலியே சிகிச்சைக்கு வந்திருந்தா ஏதாவது செய்திருக்க முடியும். அதுவும் பூரண குணமாக்கிடுவோம்னு சொல்ல முடியாது. சுவாசப்பையிலிருந்து புத்துநோய்க் கட்டியை அறுத்து எடுத்த பிறகு ஒரு அஞ்சு அல்லது ஆறு வருஷம்தான் நோயாளி வாழமுடியும். இவர் நல்லாவே தமது ஆரோக்கியத்தைப் பாழடிச்சுட்டார்ன்னு சொல்லிட்டாரு. என் மனசு கேக்கலே... பல டாக்டர்கள், கோவில் குளம்னு அலையறேன். பலன்...? இப்போ நீங்க பார்க்கறீங்களே” சேலைத்தலைப்பை வாயில் அடைத்தபடி குமுறினாள், அவள்.

கமலநாதன் முகத்தில் முதல்முதலாகப் பயம் நிழலாடியது. அன்று இரவே, இராமலிங்கத்தின் கதை முடிந்துவிட்டது. அதில், அவன் நடுங்கிவிட்டான். நண்பனின் இறுதிச்சடங்கு முடிந்தபிறகு, சில நாள் கழித்துச் சியாமளாவைப் பார்த்து ஆறுதல் கூறச் சென்றனர், கோகிலாவும் கமலநாதனும். சுவரில் இராமலிங்கம் போட்டோவில் இருந்தபடி எட்டிப் பார்த்தான். அவன் மனைவியோ...? வெறும் கழுத்தும், வெறிச்சோடிய நெற்றியுமாக

“வாங்க! உட்காருங்க” என்று வரவேற்றாள். கமலநாதனுக்கு மனம், ‘திக்’ கென்று ஆகிவிட்டது. சோகமே உருவாக நின்ற அவளை ஒட்டியபடி நின்ற குழந்தைகள், “அப்பா எப்பம்மா வருவாரு” என்று கேட்டபோது அவனது அடிவயிற்றில் பகீரென்ற உணர்வு.

சிறிதுநேரம் ஆறுதல் சொல்லிவிட்டு, மனைவியுடன் வீடு திரும்பிய கமலநாதன், வழியில் மறக்காமல் நாலுமுழம் மல்லிகைப்பூவை வாங்கி வந்தான். வீடு வந்ததும், முதல் வேலையாக மனைவியிடம் பூவைக் கொடுத்தவன் கண்கள் கலங்கின.

“கோகிலா! பூவைத் தலைநிறைய வைத்துக்கொள், எப்பவும் பொட்டும் பூவுமா, சந்தோஷமா நீ இருக்கணும்” என்றான். கோகிலா திகைப்புடன் கணவனைப் பார்த்தாள்.

“இராமலிங்கத்தின் மரணம் அவன் குடும்பத்தை எப்படிப் பாதிச்சுட்டுதுன்னு என் மனசு ரொம்ப துடிச்சுப் போயிட்டுது கோகிலா! இனிமே, இந்த சிகரெட் பழக்கத்தை விட முயற்சி செய்றேன்! ஆனா, நான் ஒரு சராசரி மனிதன். கொஞ்சம் கொஞ்சமா விட முயற்சி செய்றேன். ஏன்னா, சியாமளா போல, உன்னையும் குழந்தைகளையும் நிறுத்திட்டு, நோயில கஷ்டப்பட்டுச் சாக நான் விரும்பல” தழுதழுத்தது, அவன் குரல். அவன் வாயைப் பொத்தினாள், அவள்.

“அப்படிச் சொல்லாதீங்க. இந்தப் பழக்கத்தைத் திடீரென விடறது சிரமம்தான். ஒப்புக்கறேன். ஆனா, மெல்ல மெல்ல மறக்க முயற்சி செய்யுங்க. நானும் உதவி செய்றேன்” என்றாள், உணர்ச்சி வசப்பட்டவளாக.

“நானும் ஒத்துழைக்கிறேன். சிகரெட் பிடிக்கணும்னு தோணிச்சா, தண்ணீரை மொண்டு கபகபன்னு வயிறு நிறையக் குடிச்சிடறேன்; தேகப்பயிற்சி செய்யறேன்; காப்பி சாப்பிட்டதும் சிகரெட் பிடிக்கணும்னு தோணுதா... வேண்டாம் டீ சாப்பிடறேன்; என் கைக்குச் சதா வேறு நல்ல வேலை கொடுக்கறேன். குழந்தைகளுக்குப் பாடம் சொல்லித் தரேன்; எழுதறேன்; அவங்களோட விளையாடறேன். ஓய்வு நேரத்தில் தோட்டம் கொத்தறேன்; புத்தகம் படிக்கிறேன். ஆபீஸில், மும்முரமா வேலையில் ஈடுபடறேன், போதுமா? எப்படியாவது இந்த சிகரெட் அசுரனின் பிடிகளிலேருந்து என்னை மெல்ல விடுவிச்சுடு கோகிலா!” கெஞ்சினான், அவன்.

“ஆண்டவா! அதிர்ச்சி உருவத்திலே எங்களுக்குத் துணை புரிஞ்சியாப்பா” மனத்தினுள் நன்றி கூறியபடி கோகிலா உட்பக்கம் சென்றாள். அவர்கள் இனித் தீவிரமாக முயற்சி செய்வார்கள். கமலநாதன் புகை மூட்டத்திலிருந்து விடுபட்டு, ஓர் ஆரோக்கியமான மனிதனாக, பூவும்பொட்டுமாக விளங்கும் கோகிலாவுடன் நெடுங்காலம் வாழ்வான். பேரன், பேத்திகள் எடுத்துப் பல்லாண்டு இன்பமாக வாழ்வான். இது உறுதி!

மாதிரி வினாக்கள்

நெடுவினாக்கள்

1. ‘மெல்ல மெல்ல மற’ என்னும் சிறுகதையின் மையக்கருத்தை மாறாமல் சுருக்கி எழுதுக.
2. கமலநாதன் எவ்வாறு மனம் திருந்தினான் என்பதனை விளக்குக.